

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 22 februari 2006

Aan de leden en de plv. leden van de
Vaste Commissie voor Milieu

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

30247 Wijziging van de Wet milieubeheer ten behoeve van de implementatie van richtlijn nr. 2004/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 oktober 2004 houdende wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap, met betrekking tot de projectgebonden mechanismen van het Protocol van Kyoto (PbEU L 338) en de uitvoering van de op de goedkeuring van projectactiviteiten betrekking hebbende onderdelen van het op 11 december 1997 te Kyoto totstandgekomen Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (Trb. 1998, 170, en 1999, 110) (Implementatiewet EG-richtlijn projectgebonden Kyoto-mechanismen)

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 21 februari 2006 met algemene stemmen aangenomen.

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikel I, onderdeel C

Artikel I, onderdeel F

Artikel I, onderdeel N

8→11 (Samsom)

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.
Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8→ 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Dit amendement heeft als doel het Nederland mogelijk te maken om als gastland op te treden voor Joint Implementation (hierna: JI) projecten. De indiener van dit amendement vindt het niet wenselijk dat Nederland de markt voor emissierechten onder het Kyoto Protocol belemmert door haar grenzen eenzijdig te sluiten. Nederland is een aanzienlijke speler op de emissierechtenmarkt en investeert veel in JI-projecten. Hiermee is Nederland ook een belangrijke politieke speler in de internationale arena bij de totstandkoming van de politieke randvoorwaarden voor de markt voor emissierechten. Nederland dient dan ook het goede voorbeeld te geven en zorg te dragen voor een zo optimaal mogelijk presterende markt. Dat betekent ook een zo open mogelijke markt.

Bovendien creëert het openen van de grenzen mogelijkheden voor projecten waar CO₂-reductie behaald wordt, die op dit moment (nog) niet rendabel zijn. De tonnen CO₂ die bespaard worden bij projecten die niet onder het emissiehandelssysteem vallen, kunnen immers niet verkocht worden op de emissiehandelmarkt. Bij het toestaan van JI-projecten in Nederland wordt dit wel mogelijk. Credits die de JI-projecten opleveren kunnen dan via deze linking directive op de EU-emissiehandelmarkt terecht komen.

Als voorbeeld kan de warmtelevering genoemd worden. Wanneer een bedrijf warmte wil leveren aan bijvoorbeeld corporaties (stadsverwarming) - of aan bedrijven die geen deel uit maken van het emissiehandelssysteem - draagt het warmteleverende bedrijf bij aan emissiereducties, maar krijgt daar in de huidige situatie geen credits voor die op de CO₂-markt te gelde kunnen worden gemaakt. Door dit amendement kunnen dergelijke projecten via de linking directive wel meeprofiten van de CO₂-markt. Op dit moment zou een dergelijk project een bedrag van 27 euro per ton CO₂ besparing opleveren, waardoor de investering aantrekkelijker wordt. In de toekomst kan de prijs zelfs nog verder stijgen. Daarom loont het om Nederland als gastland te laten optreden voor JI-projecten.

Procedures

Omdat Nederland er tot nu toe voor gekozen heeft niet als gastland op te treden, dienen een aantal procedures om tot de uitgifte van ERU's (credits onder JI), wettelijk vastgelegd te worden. Het amendement bevat dus behalve de principiële opening van Nederland als gastland voor JI-projecten nog een aantal regelingen voor deze uitwerking. Hierbij hoeft Nederland niet het wiel opnieuw uit te vinden, aangezien hier binnen het Kyoto Protocol, en specifiek onder de Marrakesh Akkoorden duidelijke afspraken over zijn gemaakt. Hieronder worden de belangrijkste procedurele keuzes die in het amendement zijn gemaakt, toegelicht.

Additionaliteit(III)

Om te vermijden dat er JI projecten tot stand komen die geen extra besparing opleveren, dienen deze projecten onderworpen te worden aan een "additionaliteitstoets".

Om te bepalen of er sprake is van extra vermindering dient er een referentieniveau (de baseline) vastgesteld te worden. Het referentieniveau is kort gezegd de hoogte van de emissies die zouden optreden als het project niet zou plaatsvinden. De eisen hiervoor moeten in een ministeriële regeling neergelegd worden en uitgewerkt. Voor de indieners van het amendement staat voorop dat in deze regeling minimaal de volgende eisen voor de bepaling van het referentieniveau worden meegenomen:

- De geldende nationale en Europese regelgeving en vaststaand beleid. Emissiereducties die vereist zijn door regelgeving en beleid tellen hierbij niet mee. Hieronder vallen bijvoorbeeld de biomassa richtlijn, de MJA, en de sectorale doelstellingen in de Klimaatnota.
- De emissies van inrichtingen die onder de EU-emissiehandel richtlijn vallen. Zogenaamde

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

“dubbeltelling” moet voorkomen worden. Reductie van CO2 kan immers slechts één keer verkocht worden. Bekeken moet worden of de projectactiviteit rechtstreeks of indirect de uitstoot van een dergelijke inrichting beperkt. Wanneer dit het geval is dan moet het referentieniveau lager worden vastgesteld.

- Activiteiten die gefinancierd worden met overheidsgeld.

Monitoring (III)

Beoordeeld moet worden of de projectdeelnemer betrouwbare monitoringsmethoden gebruikt. Het gastland moet namelijk achteraf kunnen verifiëren of het bedrijf de geclaimde reducties heeft behaald. De monitoringsregels kunnen bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Deze dienen de internationale afspraken volgen, als bijvoorbeeld gemaakt binnen de CDM-raad.

Validatie (II)

Om toestemming te kunnen krijgen voor het gebruik en uitgifte van ERU's, zijn binnen het Kyoto protocol twee tracks opgenomen. Omdat Nederland nog niet voldoet aan track 1, hebben de indieners van dit amendement ervoor gekozen track 2 te volgen. Hierbij volgen zowel het gastland als het kopende land de richtlijnen zoals die opgesteld zijn binnen het Kyoto Protocol.

Verificatie en uitgifte (II)

Na monitoring moet door verificatie beoordeeld worden in hoeverre is gereduceerd, op basis van een monitoringsrapport. In een ministeriële regeling kunnen eisen aan het rapport worden gesteld. Ook hierbij dienen de internationale afspraken te worden gevolgd. Nederland neemt dan een besluit tot uitgifte van ERU's. Vervolgens verleent de NEa de ERU's aan de projectdeelnemer.

Horizonbepaling 1 mei 2013(II)

In verband met de onzekerheid over de geldigheid van ERU's is in de post-Kyoto-periode is in dit amendement bepaald dat de bevoegdheid tot uitgifte van ERU's in elk geval bestaat tot 1 mei 2013, hetgeen de laatste “inleverdag” is voor het afrekenen over het laatste jaar van de Kyoto-periode (2012). Bij koninklijk besluit kan een latere vervaldatum worden bepaald.

Dit amendement ter vervanging van dat gedrukt onder nummer 8 was noodzakelijk, omdat in dit laatste amendement in de toelichting bij de horizonbepaling een onjuiste datum stond.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA, Groep Lazrak en ChristenUnie

MOTIES

9 (Samsom) over het realiseren van minimaal 50 % van het Kyotodoel in Nederland

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks, PvdA en Groep Lazrak

10 (Gerkens) over onderzoek naar mogelijkheden van waarborg of keurmerk en die als toets gebruiken bij goedkeuren emissierechten CDM-project

Afgevoerd van de agenda op 15 februari 2006

<p>Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.</p>
